

DAVORKA MARTINJAK*

Oblici i načini prijavljivanja kaznenog djela silovanja

Sažetak

U radu su prikazani rezultati istraživanja koje je provedeno na 368 slučajeva kaznenog djela silovanja počinjenog u Republici Hrvatskoj. Podaci su bili prikupljeni temeljem uvida u policijske predmete uz pomoć upitnika koji je činilo 98 varijabli, podijeljenih u nekoliko poglavlja od kojih se jedno poglavlje sa 11 varijabli odnosilo na oblike i način prijavljivanja kaznenog djela silovanja. Vrijednost rezultata dobivenih analizom apsolutnih i relativnih brojeva, te analizom hi-kvadrat testa je u njihovoj praktičnoj primjeni kao doprinos u uspješnijem vođenju kriminalističkih obrada, te kriminalističkoj prevenciji.

Ključne riječi: silovanje, prijava, žrtva, počinitelj.

UVOD

Prema statističkim pokazateljima Ministarstva unutarnjih poslova RH (dalje: MUP RH) kazneno djelo silovanja (čl. 188. KZ-a) u zadnjih nekoliko godina ne pokazuje oscilacije u smislu evidentiranja prijave. Naime, godišnje se evidentira stotinjak prijava za ovo kazneno djelo. Primjerice 2006. godine evidentirano je 105, a 2007. godine 91 prijava za kazneno djelo silovanja, dok je prijava kaznenih djela silovanja u pokušaju u 2006. godini bilo 21, a u 2007. godini 23. Kako je u teorijskim i praktičnim kriminalističkim krugovima poznato stajalište da ova vrsta kriminaliteta skriva zamku velike tamne brojke, postavljaju se brojna pitanja o mogućim razlozima postojanja velike tamne brojke, te se pojavljuje potreba da se oni definiraju i u konačnici preveniraju.

Istraživanja vezana uz utvrđivanje stupnja spremnosti prijavljivanja kaznenog djela silovanja, utjecaj mitova na prijavljivanje te utvrđivanje razloga neprijavlivanja, često nam daju objašnjenja nekih situacija koje nas u svakodnevnoj praksi dovode u nedou-

* dr. sc. Davorka Martinjak, Uprava kriminalističke policije, načelnica Sektora za potporu kriminalističke policije.

mice i nesigurnost vezane uz odabir pravilnog postupanja. Upravo rezultati istraživanja omogućuju podizanje kvalitete rada policijskih službenika, te službenika koji se u različitim društvenim institucijama ili civilnim udrugama, bave problematikom silovanja jer omogućuju bolje razumijevanje samog problema, čime dovode do boljih metoda rada sa žrtvama, ali i počiniteljima.

U stranoj literaturi pronalaze se rezultati koji upućuju na višestrukost razloga za neprijavlivanje silovanja. Prema Bondurantu (2001) žena može biti pod utjecajem svoje prošlosti i određenja, ponašanja počinitelja, stavova i reakcije njoj bliskih osoba. Društvena prihvaćenost mitova o silovanju kojima se okrivljuje žrtva, pridonosi tome da žrtva osjeća krivnju i sram te da si prebacuje.

Autorica govori o tri skupine čimbenika koji utječu na žrtvu silovanja prilikom njene odluke o podnošenju prijave – individualni, situacijski i socijalni. Individualna razina uključuje stavove, vjerovanja, osobine ličnosti i kognitivne karakteristike žrtve. Situacijska razina podrazumijeva povezanost žrtve i počinitelja, količinu primijenjene sile tijekom počinjenja kaznenog djela silovanja i količine pruženog otpora; dok se u socijalnu razinu može podvesti utjecaj socijalne sredine na svakodnevni život žrtve, primjerice njenu obitelj i vršnjačke grupe.

Ovim modelom pokušaja tumačenja razloga prijavljivanja ili neprijavlivanja silovanja utvrđeno je da su od triju čimbenika (individualni, situacijski i socijalni), individualni i situacijski izvrsni prediktori prijavljivanja silovanja, a pretpostavlja se kako je to iz razloga što oba čimbenika direktno utječu na samo iskustvo žrtve.

Istraživanje, koje je provedeno u Republici Hrvatskoj, obuhvaćalo je 368 slučajeva kaznenog djela silovanja i to u razdoblju od 1997. do 2001. godine. Podaci su bili prikupljeni temeljem uvida u policijske spise vezane uz kaznena djela silovanja s područja svih policijskih uprava u Republici Hrvatskoj, uz pomoć upitnika kojim se analiziralo 98 varijabli, podijeljenih u nekoliko poglavlja. Jedno od poglavlja, sa 11 varijabli, odnosilo se na oblike i način prijavljivanja kaznenog djela silovanja. Od metoda interpretacije dobivenih rezultata koristila se analiza apsolutnih i relativnih brojeva, te analiza hi-kvadrat testom (Martinjak, 2004).

1. REZULTATI ISTRAŽIVANJA

Analizom apsolutnih i relativnih frekvencija na svakoj od ispitivanih varijabli dobiveni su rezultati (tablica 1) prema kojima je najčešće doba dana kada se silovanja događaju kasno poslijepodne i noć. Tako se, primjerice, u našem uzorku 37,5% silovanja dogodilo između 22,00 i 02,00 sata, zatim 21,5% silovanja dogodilo se između 02,00 i 06,00 sati. No, nije zanemariv pokazatelj da se 20,1% silovanja dogodilo u poslijepodnevnom, odnosno večernjim satima između 18,00 i 22,00 sata.

Sat	Broj	%
6,00 - 11,59	26	7,1
12,00 - 17,59	51	13,9
18,00 - 21,59	74	20,1

22,00 - 01,59	138	37,5
2,00 - 05,59	79	21,5
Ukupno:	368	100,0

Tablica 1: Najčešće doba dana kada se događaju KD-a silovanja

Ukupno gledajući pokazatelje (tablica 2) koji govore o najčešćem danu u tjednu kada se silovanja događaju, prema našem uzorku dobiven je pokazatelj da se 50% slučajeva silovanja događa vikendom. Tako je najzastupljeniji dan u tjednu nedjelja (18,8%), a podjednako su zastupljeni subota i petak s oko 16% počinjenih silovanja.

Dan	Broj	%
ponedjeljak	43	11,7
utorak	44	12,0
srijeda	57	15,5
četvrtak	31	8,4
petak	61	16,6
subota	63	17,1
nedjelja	69	18,8
Ukupno:	368	100,0

Tablica 2: Najčešći dan u tjednu kada se događaju KD-a silovanja

Iz pokazatelja dobivenih na varijabli: "Tko je obavijestio policiju?" (tablica 3), vidljivo je da je 61,1% žrtava osobno izvijestilo policiju. U 27,7% slučajeva policiju je izvijestila osoba kojoj se žrtva povjerala, u 5,4% slučajeva svjedok događaja je izvijestio policiju, dok je policija sama svojim operativnim radom došla do saznanja za događaj u 2,7% slučajeva, a u istom postotku sudjeluju zdravstvene službe koje su prijavile saznanje za događaj silovanja.

	Broj	%
žrtva	225	61,1
osoba kojoj se žrtva povjerala	102	27,7
svjedok događaja	20	5,4
zdravstvena ustanova	10	2,7
policija je operativnim radom otkrila događaj	10	2,7
počinitelj se sam prijavio	1	0,3
Ukupno:	368	100,0

Tablica 3: Tko je obavijestio policiju o KD-u silovanja?

Prema pokazateljima dobivenim na varijabli: "Način prijave kaznenog djela?" (tablica 4), silovanja se najčešće prijavljuju usmeno - neposredno (53,8%), ali i telefonom (42,9%), dok su drugi oblici prijavljivanja zanemarivi.

	Broj	%
telefonom	158	42,9
usmeno - neposredno	198	53,8
pismeno	1	0,3
nije bilo prijave	11	3,0
Ukupno:	368	100,0

Tablica 4: Način prijave KD-a silovanja

U vrijeme prijavljivanja kaznenog djela silovanja (tablica 5) u 62,8% slučajeva prijavitelju je u trenutku prijavljivanja bio poznat identitet počinitelja, dok u 34,2% taj identitet nije bio poznat prijavitelju.

	Broj	%
da	231	62,8
nije bilo prijave	11	3,0
ne	126	34,2
Ukupno:	368	100,0

Tablica 5: Je li prijavitelju bio poznat identitet počinitelja u trenutku prijavljivanja?

Raščlanjujući vrijeme potrebno žrtvi da donese odluku o prijavljivanju (tablica 6), odnosno vrijeme potrebno da kazneno djelo prijavi neka druga osoba, vidljivo je da se najveći broj kaznenih djela silovanja prijavljuje odmah (41,0%), odnosno u nekoliko sati nakon događaja (24,2%). Najrjeđe se kazneno djelo silovanja prijavljuje nakon jednog dana. Naime, to je vidljivo iz pokazatelja jer se samo 6,3% slučajeva prijavljuje nakon jednog dana, a oko 25% slučajeva prijavljuje se ako je odmak vremena od samog događaja 2 ili više dana, odnosno više tjedana.

	Broj	%
odmah nakon počinjenja kaznenog djela	151	41,0
nekoliko sati	89	24,2
1 dan	23	6,3
2 dana i više	63	17,1
više tjedana	30	8,2
nije bilo prijave	11	3,0
Ukupno:	368	100,0

Tablica 6: Vrijeme od počinjenja KD-a silovanja do prijavljivanja događaja

U ukupnom uzorku kaznenih djela silovanja (tablica 7) u 95,4% slučajeva nije se radilo o lažnom prijavljivanju silovanja. Razlozi malog broj prijavljenih lažnih silovanja (tablica 8) najčešće su ljubomora, osveta i strah od roditelja i partnera, samo što su pokazatelji za navedene kategorija vrlo mali tako da je njihovo navođenje samo deskriptivno.

	Broj	%
da	5	1,4
nije bilo prijavljivanja	11	3,0
ne	351	95,4
Ukupno:	368	100,0

Tablica 7: Je li se radilo o lažnom prijavljivanju silovanja?

	Broj	%
osveta počinitelju	2	0,5
strah od partnera ili roditelja	1	0,3
ljubomora	2	0,5
imovinska korist	0	0,0
nešto drugo	12	3,3
nije bilo lažnog prijavljivanja	351	95,4
Ukupno:	368	100,0

Tablica 8: Razlozi lažnog prijavljivanja KD-a silovanja

Pravna kvalifikacija kaznenog djela (tablica 9) koje je ušlo u naš uzorak, u najvećoj je mjeri 90,3% okvalificirano kao kazneno djelo silovanja opisano u članku 188. KZ-a.

	Broj	%
silovanje čl. 188. KZ-a	332	90,3
ostalo	36	9,7
Ukupno:	368	100,0

Tablica 9: Pravna kvalifikacija počinjenog KD-a

Prema pokazateljima stjecaj (tablica 10) nije česta pojava. Naime, od 368 evidentirana silovanja, koja su ušla u naš uzorak, u 54 slučaja ili 14,7% slučajeva uz osnovno kazneno djelo počinjeno je i neko drugo kazneno djelo u stjecaju koje se najčešće veže uz kaznena djela imovinskih delikata (primjerice 18 kaznenih djela), dok su ostala kaznena djela počinjena u stjecaju različitih kvalifikacija od teške tjelesne povrede, ubojstva, otmice i dr.

	Broj	%
da	54	14,7
ne	314	85,3
Ukupno:	368	100,0

Tablica 10: Je li bilo stjecaja, ako da, koje kazneno djelo

Iz pokazatelja (tablica 11) je vidljivo da se u 80% slučajeva od prijavitelja zaprima zapisnik o kaznenoj prijavi.

	Broj	%
da	295	80,1
nije bilo prijavljivanja	11	3,3
ne	62	16,8
Ukupno:	368	100,0

Tablica 11: Je li o osobnoj prijavi sastavljen zapisnik o zaprimanju prijave?

1.1. Interpretacija dobivenih rezultata

Najčešće vrijeme počinjenja kaznenog djela silovanja i dan u tjednu kad se silovanja najčešće događaju, prema našim pokazateljima upućuju da su dani vikenda te razdoblje od 18,00 sati pa do 06,00 sati najviše opterećeni pojavom silovanja. Ako pri tumačenju ovih pokazatelja uzmemo u obzir da je vikend vrijeme pojačane društvene aktivnosti ljudi, kad se ljudi više druže, izlaze, može se očekivati da će tada češće doći do upoznavanja novih ljudi i češće će doći do situacija u kojima se tijekom tjedna neka osoba rjeđe može zateći. Noć, kao vrijeme počinjenja kaznenog djela silovanja, zbog svojih obilježja često ide u prilog počinitelju, posebice kod ove vrste kriminaliteta, koja zahtijeva uvjete koji su usko povezani s obilježjima noći, a to su osamljenost, mala mogućnost nailaska svjedoka i sl.

Slične pokazatelje nalazimo i u stranim istraživanjima; Zolondek i suradnici (2001) navode da se 43,4% silovanja dogodi u vremenu između 18,00 i 00,00, sati, a 2/3 silovanja u vremenu od 18,00 do 06,00 sati.

Žrtvina odluka da obavijesti policiju o silovanju najčešći je način saznanja za ovo kazneno djelo. Na odluku o prijavi utječu razni čimbenici – sociološki, individualni i situacijski. Naime, žrtva je pod utjecajem vrijednosnih stavova društva u kojem živi pa će upravo ta činjenica značajno utjecati na njenu odluku. Naravno da će žrtva vrlo promišljeno procijeniti svoj budući svakodnevni život nakon što se u njenoj sredini sazna da je bila žrtva silovanja. Pri toj odluci značajnu ulogu ima i pripadnost određenoj društvenoj skupini koja tolerira, odnosno ne tolerira bilo koje oblike nasilja. S obzirom na sve navedeno, značajni pokazatelji koji govore o samostalnosti žrtve u donošenju odluke o prijavljivanju, tj. odluke da se nekoj drugoj osobi povjeri, pokazuju da su žrtve iz uzorka uglavnom bile te koje su same donijele odluku o prijavi. Vrlo je malen broj slučajeva gdje su prijavitelji bile službene osobe koje su tijekom svog rada uočile ili prepoznale slučajeve silovanja. Posebice ovi pokazatelji ne idu u prilog radu policije, čija je osnovna zadaća otkrivanje kaznenih djela, pa stoga pokazatelji upućuju na potrebu mijenjanja rada policije, otvaranje prema građanima i stjecanje povjerenja građana. Ukoliko se želi smanjiti tamna brojka silovanja, mora se raditi na osvješćivanju potencijalnih i postojećih žrtava te na njihovom ohrabrivanju da takva kaznena djela prijave policiji.

Kad promatramo način prijave kaznenog djela, uočavamo da je najčešći kontakt s policijom na koji se odlučuju žrtve neposredni kontakt, što upućuje na njenu spremnost da se radnje otkrivanja i procesuiranja počinitelja počinju poduzimati odmah nakon prijave.

Zanimljivo je da je od ukupnog broja žrtava, njih nešto manje od 2/3 poznavalo identitet počinitelja. Prikupljeni podaci slični su podacima dobivenim u stranim istraživanjima (Amir, 1971, prema Pospišl-Završki, 1980), koja govore da se silovanje najčešće događa u krugu poznatih osoba. Međutim, iskustva iz strane literature (Bondurant, 2001) govore da je osjećaj okrivljavanja žrtava veći ukoliko je žrtva od ranije poznavala svog napadača, pa se iz tog razloga velik broj ovakvih silovanja ne prijavljuje.

Postoji mogućnost da se upravo zbog poznavanja identiteta počinitelja najveći broj silovanja prijavljuju odmah nakon samog događaja.

Pokazatelji o lažnom prijavljivanju silovanja u najvećem broju slučajeva su dvojbeni. Najveći se broj lažno prijavljenih silovanja otkrije već u samom početku provođenja kriminalističke obrade, čime se izbjegava situacija da se lažnoj žrtvi pruži mogućnost da policiji podnese kaznenu prijavu. Praksa pokazuje da se vrlo rijetko podnose kaznene prijave protiv osoba koje su svjesno lažno prijavile silovanje. Upravo iz navedenih razloga nemamo stvarnu sliku broja lažnih silovanja, a prikazani pokazatelji odnose se na slučajeve u kojima je kriminalistička obrada već započela te se tijekom poduzimanja izvida došlo do spoznaja da je riječ o lažnom silovanju.

Kvalifikacija kaznenih djela koja su bila predmet istraživanja pokazuje da se policija najčešće susreće sa silovanjima koja nisu vezana uz počinjenje još nekog kaznenog djela u stjecaju. Uvažavajući navedene pokazatelje, ali i pokazatelje koji govore da se silovanja najčešće čine od strane počinitelja koji su od ranije poznati žrtvi, može se pretpostaviti da počinitelj nije imao potrebe nad žrtvom činiti neke druge radnje koje bi ga odvele u novo ili dodatno inkriminirano ponašanje. Primjerice, zbog poznanstva sa žrtvom nije morao primjenjivati fizičku snagu koja bi prelazila granice potrebnog slamanja otpora kod kaznenog djela silovanja, ili do počinjenja stjecaja nije došlo jer su okolnosti u kojima se silovanje događalo bile upravo usmjerene na počinjenje samo tog kaznenog djela.

Prema Zakonu o policiji (NN 129/00.), policijski službenik dužan je zaprimiti prijavu o kaznenom djelu, koju sukladno Zakonu o kaznenom postupku mora odmah prosljediti nadležnom državnom odvjetniku. Kazneni zakon za kazneno djelo silovanja ne predviđa mogućnost progona po prijedlogu žrtve, već isključivo po službenoj dužnosti, čime se potvrđuje zainteresiranost zakonodavca da se ova kaznena djela svakako procesuiraju.

Kod podnošenja kaznene prijave postoji velika mogućnost pritisaka policije na odluku žrtve o prijavi, odnosno o neprijavlivanju. Naime, znajući koliko značenje ima kaznena prijava žrtve, policijski službenici mogu, ukoliko procijene da nema dovoljno dokaza ili da će se u kriminalističkoj obradi vrlo teško doći do počinitelja, vršiti pritisak na žrtvu da ne podnese kaznenu prijavu kako bi se njima olakšao posao. Primjerice, mogu utjecati na žrtvinu odluku iznoseći primjere dodatne viktimizacije ranijih žrtava silovanja, što također može odvratiti žrtvu od prijave.

Analiza hi-kvadrat testa (tablica 12) pokazala je da je činjenica je li žrtva poznavala počinitelja statistički značajno povezana s protokom vremena od počinjenja djela do prijave događaja. Najveći broj djela (66,6%) prijavljen je odmah ili nekoliko sati nakon počinjenja, ali nije zanemarivo ni to da se oko četvrtine djela prijavljuje tek nakon 2 dana pa do više tjedana od samog događaja. Djelo odmah nakon počinjenja prijavljuje se osjetno

češće onda kad je u pitanju nepoznati počinitelj, a nakon nekoliko sati ili nakon nekoliko tjedana kada je u pitanju poznati počinitelj.

S obzirom na postavljene relacije može se zaključiti da žrtve silovanja češće prijavljuju počinitelje koji su im potpuno nepoznati odmah ili u roku od nekoliko sati od počinjenja kaznenog djela na njihovu štetu, dok je kod žrtava silovanja koje su poznavale svoje napadače, situacija nešto drukčija. Naime, i one relativno brzo prijavljuju događaj silovanja (iako znatno rjeđe događaj prijavljuju odmah). No, za razliku od žrtava od nepoznatog napadača, ovim žrtvama znatno češće treba i više tjedana da se odluče prijaviti događaj silovanja. To može biti povezano sa žrtvinom neodlučnošću s obzirom na ranije poznavanje počinitelja.

Ovakva distribucija pokazatelja, prema kojima su žrtve spremnije odmah prijaviti nepoznatog napadača, može se tumačiti žrtvinim odnosom prema osobnoj viktimizaciji. Naime, na području Republike Hrvatske još uvijek je s većim ili manjim odstupanjima primjetan podređeni položaj žene, koji ju u situacijama kada se dogodi ovakvo kazneno djelo kojim se zadire u njenu seksualnost, stigmatizira i uvelike za sobom povlači pitanje njenog doprinosa viktimizaciji. Smatramo da je upravo navedeno često razlog što žrtve oštećene kaznenim djelom silovanja počinjenog od strane nepoznate osobe, češće odmah prijavljuju kazneno djelo jer se u takvim situacijama nju samu ne dovodi direktno u položaj da mora opravdavati svoje ponašanje. Osjećaj krivnje koji ona osjeća, a koji je posljedica socijalne sredine u kojoj je žrtva odgojena i u kojoj živi, puno je manji. Žrtva koja je oštećena kaznenim djelom silovanja, koje je počinio njen poznanik, neodlučnija je (iako, kao što je vidljivo iz prethodnih pokazatelja, i one u velikoj mjeri podnose prijave) iz razloga što je u takvim situacijama njihov osjećaj krivnje veći. Pretpostavljamo da češće nego ostale žrtve prihvaćaju nastalu situaciju silovanja kao posljedicu svoga ponašanja. Međutim, kod tumačenja navedenih pokazatelja uvažavamo činjenicu da su razmjeri tamne brojke nepoznati pa dobivene pokazatelje prihvaćamo s određenim odmakom.

Kazneno djelo silovanja počinio je		Odmah nakon počinjenja kaznenog djela	Nekoliko sati	1 dan	2 dana i više	Više tjedana	Nije bilo prijave	Ukupno
	nepoznati počinitelj	61 56,0%	17 15,6%	7 6,4%	19 17,4%	2 1,8%	3 2,8%	109 100,0%
	poznati počinitelj	95 36,7%	72 27,8%	16 6,2%	44 17,0%	28 10,8%	4 1,5%	259 100,0%
	Ukupno:	156 42,4%	89 24,2%	23 6,3%	63 17,1%	30 8,2%	7 1,9%	368 100,0%

hi - kvadrat = 19,639; stupanj slobode = 5; P = 0,001

Tablica 12: Koliko je vremena prošlo od počinjenja KD-a do prijave događaja?

2. ZAKLJUČAK

Dobiveni rezultati koristan su temelj za daljnje praćenje ove problematike, a posebna je njihova vrijednost u mogućnosti da se praktično impliciraju, što može dati doprinos u uspješnijem vođenju kriminalističkih obrada vezanih uz kaznena djela silovanja.

Nadalje, sa sociološkog aspekta rezultati prikazanog istraživanja predstavljaju uporište za rušenje nekih mitova o silovanju:

MIT: Žena može spriječiti silovanje izbjegavanjem mračnih mjesta.

ČINJENICA: Nešto više od 2/5 silovanja događa se u vremenu od 6,00 do 22,00 h.

MIT: Silovanja obično čine nepoznati muškarci koji vrebaju svoje žrtve.

ČINJENICA: Žrtve u gotovo 2/3 slučajeva poznaju svoje silovatelje.

MIT: Žene lažno prijavljuju silovanje.

ČINJENICA: Lažno prijavljivanje silovanja događa se iznimno, tek u pojedinačnim slučajevima.

Vrijednost dobivenih rezultata također nalazimo i u mogućnosti da se isti iskoriste u funkciji prevencije. Jedna od preporuka za unaprjeđenje rada policije u radu sa žrtvama silovanja odnosila bi se na potrebu jačanja osjetljivosti policijskih službenika te potrebu za mijenjanjem rada policije u smislu njenog otvaranja prema javnosti i građanima, čime bi se postiglo stvaranje povjerenja građana, što bi zasigurno doprinijelo i smanjenju velike tamne brojke u otkrivanju kaznenih djela silovanja.

LITERATURA

1. Bondurant, B. (2001). *University Women's Acknowledgment of Rape Individual, Situational, and Social Factors*. Violence Against Women. Mar, Vol. 1, 294.
2. Martinjak, D. (2004). *Kriminalistički i kriminološki aspekti silovanja*. Doktorska disertacija, 2004.
3. Pospišl-Završki, K. (1980). *Psihopatologijska i kriminologijska obilježja počinitelja i žrtava u krivičnim djelima protiv dostojanstva ličnosti i morala*. Disertacija, Zagreb.
4. *Zakon o kaznenom postupku*. NN 110/97. Zagreb: Narodne novine.
5. *Zakon o policiji*. NN 129/00. Zagreb: Narodne novine.
6. Zolondek, S. C., Abel, G. G., Northey, W. F., Jordan, A. D. (2001). *The Self-Reported Behaviors of Juvenile Sexual Offenders*. Journal of Interpersonal violence, (16)1, 73.-85.

Summary _____

Davorka Martinjak

Forms and Way of Reporting the Offence of Rape

This work shows the results of the research conducted on 368 cases of the offence of rape committed in the Republic of Croatia. The data have been collected on the basis of the insight into the police cases with the help of the questionnaire made up of 98 variables divided into a few chapters one of which, with 11 variables, referred to the forms and way of reporting the offence of rape. The significance of the results obtained by analysis of absolute and relative numbers and by analysis of the hi-square test is in their practical application as the contribution to the successful conduction of police investigation as well as in their application in crime prevention.

Key words: rape, report, victim, perpetrators.